

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 17, 2016

Nummer 17, 2016

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:683](#) 19-04-2016

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:691](#) 19-04-2016

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:689](#) 19-04-2016

RECHTSPRAAK

Ondanks dat het voorschrift zoals bedoeld in artikel 290 lid 4 Sv niet is nageleefd, leidt het middel, bij gebrek aan belang, niet tot cassatie.

Advocaat-generaal T.N.B.M. Spronken heeft geconcludeerd tot vernietiging van het bestreden arrest maar uitsluitend wat betreft de strafoplegging, tot zodanige op artikel 440 Sv gebaseerde beslissing als de Hoge Raad gepast zal voorkomen en tot verwerping van het beroep voor het overige.

Het middel behelst de klacht dat het hof de benadeelde partij heeft gehoord over het tenlastegelegde, althans de (persoon van de) verdachte, althans omstandigheden die samenhangen met de beantwoording van de vragen van artikel 348 en 350 Sv zonder haar als getuige te beëdiggen.

Blijkens het proces-verbaal van de terechtzitting in hoger beroep heeft de benadeelde partij op vragen van de oudste raadsheer een verklaring afgelegd. Het proces-verbaal houdt niet in dat de benadeelde partij daartoe als getuige is beëdigd zodat het ervoor moet worden gehouden dat dit niet is geschied.

De door de oudste raadsheer gestelde vragen betreffen niet uitsluitend de vordering van de benadeelde partij. De door de benadeelde partij op die vragen afgelegde verklaring kan ook van belang zijn voor de beantwoording van de in de artikel 348 en 350 Sv bedoelde vragen. Het middel betoogt terecht dat ten onrechte is nagelaten de benadeelde partij op de voet van artikel 290 lid 4 Sv als getuige te beëdiggen alvorens zij die verklaring aflegde. Evenwel moet worden aangenomen dat het hof geen, dan wel zeer gering gewicht aan die verklaring heeft toegekend, nu het hof de gedane uitlatingen van de benadeelde partij niet tot het bewijs heeft gebezigd en het hof ook overigens in zijn arrest niet daaraan heeft gerefereerd. Gelet hierop moet worden geoordeeld dat de verdachte onvoldoende rechtens te respecteren belang heeft bij zijn klacht.

Het middel is tevergeefs voorgesteld.

Het middel klaagt over de strafmotivering.

Met zijn overweging dat de verdachte 'eerder onherroepelijk is veroordeeld ter zake van soortgelijke feiten' heeft het hof tot uitdrukking gebracht dat de verdachte een keer eerder voor soortgelijke strafbare feiten onherroepelijk is veroordeeld. Uit het door het hof genoemde uittreksel Justitiële Documentatie kan evenwel niet worden afgeleid dat de desbetreffende veroordeling betrekking heeft op meer strafbare feiten. Op die grond moet worden aangenomen dat sprake is van een kennelijke misslag. De Hoge Raad leest de bestreden overweging met verbetering van deze misslag. Aan het middel komt daarom de feitelijke grondslag te ontvallen, zodat het niet tot cassatie kan leiden.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-04-2016

ECLI: ECLI:NL:HR:2016:683

Zaaknummer: 15/00404

Rechters: W.A.M. van Schendel, H.A.G. Splinter-van Kan en Y. Buruma

Advocaten: L.E.G. van der Hut

Wetsartikelen: 290 Sv en 359 Sv

RECHTSPRAAK

De omstandigheid dat het onderzoek ter terechtzitting in hoger beroep niet in het openbaar is geschied, leidt tot nietigheid van dat onderzoek ter terechtzitting.

Advocaat-generaal W.H. Vellinga heeft geconcludeerd dat het beroep niet-ontvankelijk zal worden verklaard.

Het middel klaagt dat het onderzoek ter terechtzitting in hoger beroep nietig is omdat het niet in het openbaar is geschied.

Bij de beoordeling van het middel moet het volgende worden vooropgesteld. Het onderzoek ter terechtzitting dient in het openbaar te geschieden. Dit uitgangspunt is zowel in artikel 6 lid 1 EVRM als in artikel 121 GW verwoord. Artikel 4 lid 1 RO en artikel 269 lid 1 Sv, krachtens artikel 415 Sv ook in hoger beroep toepasselijk, herhalen dit. Deze bepalingen verwijzen alle naar de mogelijkheid van uitzonderingen op het beginsel van de openbaarheid van het onderzoek op de terechtzitting. Volgens artikel 121 GW en artikel 4 lid 1 RO dienen die uitzonderingen bij de wet te zijn bepaald. Artikel 4 lid 2 RO voegt daar nog aan toe dat om gewichtige – in het proces-verbaal van de zitting te vermelden – redenen het onderzoek ter terechtzitting geheel of gedeeltelijk kan plaatsvinden met gesloten deuren. Artikel 6 EVRM bepaalt met het oog op welke belangen op het beginsel van de openbaarheid inbreuk mag worden gemaakt. Artikel 269 Sv regelt de in artikel 4 RO aangeduide mogelijkheid van sluiting van de deuren nader en herhaalt met het oog op welke belangen die inbreuk mag worden gemaakt. Dit wettelijk stelsel houdt in dat naast de mogelijkheid van sluiting van de deuren overeenkomstig de regeling van artikel 269 Sv niet langs een andere weg inbreuk mag worden gemaakt op het beginsel van de openbaarheid van het onderzoek op de terechtzitting (vgl. HR 4 april 2000, ECLI:NL:HR:2000:AA5346, NJ 2000/633).

Het proces-verbaal van de terechtzitting in hoger beroep houdt niet in dat het aldaar plaatsgevonden onderzoek in het openbaar is geschied. Daarom moet het ervoor worden gehouden dat het in 2.2 vermelde voorschrift niet in acht is genomen. Het middel klaagt hierover terecht.

Uit de in HR 4 april 2000, ECLI:NL:HR:2000:AA5346, *NJ* 2000/633 weergegeven parlementaire geschiedenis kan niet anders worden afgeleid dan dat de wetgever een strikte handhaving heeft beoogd van wettelijke uitzonderingen op het beginsel dat terechtzittingen met uitzonderingen van de gevallen bij de wet bepaald in het openbaar plaatsvinden. Dit betekent dat het geconstateerde verzuim tot nietigheid van het onderzoek op de terechtzitting en het naar aanleiding daarvan gewezen arrest leidt.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Den Haag, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-04-2016

ECLI: ECLI:NL:HR:2016:689

Zaaknummer: 15/01917

Rechters: A.J.A. van Dorst, J. de Hullu en H.A.G. Splinter-van Kan

Advocaten: M.W. Stoet

Wetsartikelen: 121 Gw, 6 EVRM, 4 RO en 269 Sv

RECHTSPRAAK

Slagende bewijsklacht opzet op de dood van het slachtoffer.

Het middel klaagt dat de bewezenverklaring van het opzet ontoereikend is gemotiveerd.

Het hof heeft geoordeeld dat ‘de handelingen die de verdachte naar eigen zeggen (...) met dat mes in de hand heeft uitgevoerd (...) naar hun uiterlijke verschijningsvorm [kunnen] worden aangemerkt als zijnde zo zeer gericht op de dood van [slachtoffer] dat het niet anders kan zijn dan dat het opzet van de verdachte op de dood van [slachtoffer] gericht is geweest’. In aanmerking genomen dat de bewijsvoering met betrekking tot het steken in de buik niet meer inhoudt dan dat – kort gezegd – [slachtoffer] in het mes is gelopen dat de verdachte voor zich hield op het moment dat [slachtoffer] op de verdachte afrende en [slachtoffer] hem meermalen naar zich toe trok, is het oordeel van het hof in zoverre niet zonder meer begrijpelijk. De bewezenverklaring is dan ook niet toereikend gemotiveerd.

Het middel slaagt.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Den Haag, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-04-2016

ECLI: ECLI:NL:HR:2016:691

Zaaknummer: 15/02211

Rechters: A.J. van A Dorst, J. de Hullu en M.J. Borgers

Advocaten: S.J. van der Woude

Wetsartikelen: 287 Sr